

סיפורי צדיקים

גליון 444
שנה י' תשפ"א

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

חלומו של רבי יצחק

אחד מתלמידי רבי שמעון בר יוחאי ושמו רבי יצחק, יצא בבוקר מביתו בדרכו לבית הכנסת, ונתקל באיש עני שהיה לו רק מטבע בן חצי מעה. פתח העני בדברי תחנונים: "אנא, רחם נא על חיי ועל נפשות ילדי המסכנים! ענה לו רבי יצחק בקול רחמני, והלא מצבי הוא בדיוק כמצבך, ואין בידי דבר חוץ ממטבע עלובה של מחצית המעה, גם זה טוב בשבילי, השיב העני האומלל, בידי חצי מעה, ואם תתן לי את המטבע שבידך, תהיה לי מעה שלמה, ואוכל לקנות בה ככר לחם, אשר תשיב את רעבונם של ילדי המסכנים. הסכים רבי יצחק ונתן לו את המטבע שלו בשמחה. העני מיהר לביתו כדי להחיות את נפשותיהן הרעבות של בני משפחתו, ואלו רבי יצחק המשיך בדרכו לבית הכנסת. בלילה, ישן רבי יצחק על מיטתו - והנה חלום. בחלומו הוא עומד על שפת הים, כשלפתע מתנפלים עליו שונאים. ועומדים להשליכו לתוך מעמקי הים! והנה הוא מבחין ברבו, רבי שמעון בר יוחאי, המושיט ידיו להצילו, אך המרחק ביניהם רב מדי, וקצרה ידו של רבי שמעון מלהושיע, והוא אינו מצליח להצילו, עוד רגע והנה הוא טובע. בעוד הוא מפרפר בין חיים למות, הוא חש ביד המוציאה אותו מן המים. התבונן רבי יצחק לראות מי הוא המציל אותו, והנה זה העני אשר פגש בבוקר, שמיהר עתה לעזרתו, הצילו ממעמקי הים, ומסר אותו לידי רבו רבי שמעון. התערער רבי יצחק משנתו, ולבו הלם בקרבו מאימת החלום. אט אט הוא נרגע מחלומו המבעית, והתעמק להבין את פשרו. פתאום הובחר לו, כי מן השמים גילו לו שעמד בסכנה גדולה וגזרה איומה ריחפה עליו, ורק בזכות מחצית המעה, בכוחה של מטבע קטנה זו, אשר בה החיה נפשות רעבות ניצל מגזרה כה קשה, ורבו רבי שמעון יכול היה לבקש עליו זכות.

(עפ"י זהר פרשת בשלח)

פרשת השבוע

הבעש"ט חייב לענות את נפשו ברעב ולהתגולל ביסורי עוני? בבית הכנסת קמה מהומה גדולה, איש האשים את רעהו בהונחת רבי אהרן. מתוך הרגשת מוסר קבלו עליהם כולם להתכנס מיד אחרי סעודת שבת, ולטכס עצה במה ואיך עוזרים לרבי אהרן להתפרנס בכבוד, כיאה לנכדו של הבעש"ט הקדוש. אחרי התפילה פנו איש איש לביתו תוך החלטה נחושה לחזור אחרי הבדלה לבית הכנסת להתייעצות. גם רבי אהרן פנה למושבו בבית הכנסת כשמצפוניו מיוסר על המעשה שעשה, ולבו מלא חרטה. לא כל כך על עצם הגילוי ששרוי במצוקה ובעוני, אלא שניצל את שמו של הבעש"ט הקדוש כדי לעורר רחמנות אצל הציבור. אחרי ששקע בהרהורים הגיע למסקנה שעליו לבקש מהקב"ה שהציבור שנכח בבית הכנסת בשעת מעשה, ושמע את תלונתו על יחסם המתנכר אליו, ישכח את כל אשר אירע. חשב ועשה, ניגש למוזוה הניח עליה את ידו ואמר, רבש"ע: אני מבקש ממך שתעזור לי וישכח הציבור כל מה שאמרתי. צדיק גוזר והקב"ה מקיים, הצבור שכח את המאורע ואף אחד לא בא לבית הכנסת כפי שהחליטו. עם זה, סיים הרבי, מיושבת הסתירה בדברי המדרש.

ויהי מקץ שנתיים ימים (מ"א - א') איתא במדרש "אשרי הגבר אשר שם ב' מבטחו" זהו יוסף "ולא פנה אל רהבים, ע"י שאמר לשר המשקים וזכרתי וזכרתי נתווספו לו שתי שנים. מסופר: כאשר שהה הרה"ק רבי מאיר שפירא זיע"א מלובלין אצל רבו הרה"ק רבי ישראל מטשורטקוב זיע"א. שמע מפיו תירוץ נפלא על דברי המדרש. שלכאורה הסיפא סותרת את הרישא. פתח הרבי זצ"ל ותירץ על פי מעשה שהיה: בעיירה קונסטנצין שברוסיה התגורר הצדיק הנסתר הרה"ק רבי אהרן מטייבי זיע"א (יומא דהילולא ה' טבת) בנו של הרה"ק רבי צבי זיע"א (יומא דהילולא ז' טבת) שהיה בנו יחידו של הבעל שם טוב הקדוש זיע"א. מצבו החומרי היה ללא נשוא, עברו עליו ימים שלא בא אוכל לפיו. ערב שבת אחד הגיעו מים עד נפש, ביתו היה ריק מכל, עד שאפילו נרות לשבת לא היו לו. מרוב צער וכאב לא יכול היה להתאפק יותר, ושלא כמנהגו קם ממקומו, ובוריוזות ניגש לשולחן, דפק עליו ושאל בהתמרמרות, היתכן? שנים רבות אני יושב בעיירה זו ומתפלל בבית הכנסת הזה, ובמשך הזמן הזה לא עלה על דעתו של מישהו לשאול מהיכן ירק זה חי? וכי נכדו של

זמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים: 5:19 ת"א: 5:20 ר"ת: 5:52

זמני כניסת השבת
ירושלים: 4:03 ת"א: 4:17

אותם על שולחן הרבי אפילו אגורה לא פחות.

בעריל תפס את ראשו מרוב יאוש, הוא שאל את עצמו מה חטאו ומה פשעו שהרבי מתנהג אליו כך? הלא הרבי יודע כי אין ביכולתו להשיג סכום כסף כה גדול, ואפילו ימכור את ביתו וכל אשר לו, לא יגיע אפילו למחצית הסכום, אין זאת אלא שהוא בודאי לא התנהג כמו שצריך, לא למד מספיק, לא התפלל מספיק. בעריל החליט כי ישתדל לשפר את התנהגותו, אולם החלטה זו לא שינתה את מצבו ולא הקלה את המועקה שרצצה עליו, לו היו לי עכשיו אלפיים רובל חשב בעריל? ובפעם הראשונה בחייו הצטער צער עמוק, שהוא אינו עשיר. "ריבוננו של עולם" אמר בעריל, "לך הלא יש הרבה כסף וזהב וכי איזה ערך יש בעיניך לאלפיים רובל?"

הרבי הגיע וכל העיירה יצאה כדי לקבל את פניו בשירה ובריקודים, החסידים שאבו מלא חופניים נחת מתורתו וקדושתו של הרבי, ונהגו מהשולחנות הטהורות שהוא ערך, הרבי איחל לכולם כל טוב בגשמיות וברוחניות, והימים המעטים שהוא עשה בעיירה היו ימי חג אמיתיים. לאחר מכן ליוו כולם את הרבי שוב בשירה ובריקודים, רק בעריל ישב בביתו כאבל בין חתנים רחמנא ליצלן, צלילי הניגון "כי בשמחה תצאון" שהגיעו אל אוזניו, עוררו אותו לבכי, אולם הוא לא ויתר על התקוה כי ה' יעזור לו, והוא עוד יהיה עשיר, לא למען עצמו חלילה, אלא כדי להוריד מעליו את ה"חרם", ולהיות שוב מבאי חצרו של הרבי.

כעבור זמן קצר שוב קמה מהומה בעיר צאסניק, אולם הפעם לא היתה זו התרגשות של שמחה אלא בהלה של פחד. יחידה של חיילים נכנסה העירה ויצא צו המחייב את בני העיר לאכסן את החיילים בבתיהם ולדאוג לכל צרכיהם, כבר ירדה החשכה כאשר מספר חיילים נכנסו לביתו של בעריל והודיעו כי מעתה הם אורחי הבית הזה, הם הכניסו איתם ארגו כבד ודחפו אותו אל מתחת למיטה. החיילים היו כה עייפים וסחוטים מהמסע הארוך שעשו, שלא רצו אפילו לאכול, הם רק הורידו את המגפיים שלהם, נפלו לתוך המיטות ועד מהרה נשמע ברמה קול נחרתם. באמצע הלילה נשמע פתאום קול חצוצרה שהשמיעה אזעקה, החיילים קפצו מהמיטות, לקחו את הרובים שלהם ורצו החוצה אל תוך הלילה, העיירה התרוקנה מהחיילים באותה פתאומיות שבה הם באו. הכל נשמו לרווחה, אולם לפנות בוקר עם האור הראשון שוב קמה מהומה, כאשר חלק מהחיילים חזר, והם פשטו על העיירה וחיששו משהו בתוך הבתים, עד מהרה התברר כי הם מחפשים את קופת היחידה שהחיילים הרדומים למחצה, שכחו באחד הבתים שעה שהם יצאו מהעיירה בבהלת האזעקה.

כיצד התעשר אבי ומייסד משפחת רפפורט המפורסמת

ישנם אנשים שחולמים מידי פעם על כך שהם התעשרו לפתע, חלומות הם לעיתים לא יותר מאשר דמיון שוא והם משקפים דברים שהאדם חושב עליהם כל היום, יש גם אנשים המתאמצים למעלה מכוחותיהם כדי להתעשר מהר ככל האפשר, והם עושים זאת כאילו היה הדבר תלוי בהם בלבד. בעריל לא נמנה עם האנשים הללו, כלל לא עלה בדעתו הרעיון שהוא יתעשר באחד הימים, יתר על כן, בעריל היה יהודי פשוט ושמח בחלקו, וזהו לדברי חז"ל העושר הגדול ביותר. כאשר הוא התפלל והוא התפלל שלוש פעמים ביום כמו כל היהודים, הוא ביקש מה' ברכות רבות: בריאות, פרנסה, נחת מהילדים, קצת יותר שכל כדי להבין דף גמרא ולב טהור כדי לעשות מצוות. אבל עושר למי נחוץ בלבול מוח שכזה? ברוך השם שיש לו אשה טובה וילדים יקרים שיהיו בריאים, ופרנסה צנועה, הוא גם מסוגל לתת מעשר לצדקה ומה אדם יכול לבקש יותר. בעריל חי לו בעיירה קטנה ששמה היה צאסניק לא הרחק מטשערנוביל, בעריל היה חסיד של הרה"ק רבי מרדכי מטשערנוביל זיע"א, והיה נוסע כמה פעמים בשנה אל רבו כדי לשאוב קצת אווירה של תורה וקדושה. מדי בואו לטשערנוביל היה מביא איתו את כספי המעשר שנאספו אצלו, ומסר אותם לרבו בידועו כי הרבי יחלק את הכסף כראות עיניו, ובצורה כזו ישיג הדבר את מטרתו בצורה הטובה ביותר.

ביום בהיר אחד בין פורים לפסח, קמה מהומה בצאסניק, הגיעה ידיעה כי הרבי עומד לבוא לעיירה, לא לעיתים קרובות היה רבי מרדכי יוצא לדרך ולעיתים עוד יותר רחוקות זכתה צאסניק בכך שהרבי יבוא בשעריה, השמחה היתה גדולה ויותר מכולם שמח בעריל שכבר זכה פעם לכך שהרבי יבוא ויתאכסן אצלו, ומשום כך הוא החל מיד להתכונן לקבלת פני הרבי בכל הכבוד והכנסת האורחים הראויים. אולם שמחתו הופרה חיש מהר, כאשר הוא קיבל ידיעה מהרבי בה נאמר, שהפעם אין הוא מתכוון להתאכסן אצלו, ואם לא די בכך הודיע הרבי לבעריל שאל לו להראות לפניו לא ביחידות ולא יחד עם כל הציבור הבא להקביל את פניו, וכאילו לא די במהלומה הזאת, הוסיף הרבי והודיע לבעריל כי הוא גם לא רוצה לראות אותו בשולחן שהוא עורך, או בין אלה המקבלים את פניו או מלווים אותו בצאתו מהעיירה, בנוסף לכך נרמז לבעריל כי לא יועילו לו שום טענות ותחנונים, זולת דבר אחד בלבד, הוא יכול לחזור ולהיות מקובל עליו על הרבי, רק אם יביא עימו במזומנים אלפיים רובל לצרכי מעות חטים, ויניח

משל ונמשל

בחיים לא קיימים קיצורי דרך

משל ליהודי שהיה דל ואביון שכוכב מזלו לא האיר לו מימיו. יום אחד החליט לצאת לדרך כדי לנסות את מזלו בעולם הגדול. נפרד מאשתו ומילדיו שהביטו בו בעיניים רעבות, מלאי תקוות. נטל עמו צרור דל ויצא לדרך. הלילה היה מעונן, אפילו כוכב אחד לא הציץ ממרום. באחת הערים, על אם הדרך, הוזמן האיש אחר כבוד לארוחת ערב חגיגית בביתו של אחד מעשירי המקום. האיש עמד להשיא את בתו בטקס מפואר, ותחילה ערך סעודה חגיגית לעניי הסביבה. כעבור דקות ספורות נכנס העשיר אל חדר האוכל רחב הידיים, התיישב בכורסתו, שלף מאי שם פעמון מוזהב וצלצל בו פעם ופעמיים. כמו מעשה קסמים, הופיעו לפתע משרתים לבושי הדר כשבידיהם מגשים עמוסים. עניו כמעט יצאו מחוריהן בעת שהונחו בצלחתו מיטב הדיגים, דיגים שלא טעם מימיו. ושוב נטל בעל הבית את הפעמון בידו, צלצל פעם ופעמיים, ובתוך דקות ספורות הוטרו מהשולחן הצלחות הריקות, ותחתיהן הונחו צלחות מלאות במרק חם, מדיף ניחוח מעורר תאבון. במשך כל הערב הניף בעל הבית את ידו, צלצל בפעמון בתנועות אומרות כבוד, ומשרתים נכנסו עמוסים במטעמים ובמגדנות. כשסיימו כולם לאכול, קם בעל הבית והכריז: "שמחה גדולה ממלאת את ליבי. למען ירחב לבכם גם אתם, בחרו לכם אפוא איש איש כרצונו, אחד מחפצי הערך המונחים לפניכם וקחו לבייתכם". כל אחד מבאי הסעודה נטל מה שמשך את לבו, הודה לבעל הבית ויצא מאושר. אולם מיודענו לא בחר בכף זהב, גם לא במחויק מפיות משובץ יהלומים. הוא לטש את עיניו על הפעמון המופלא. משוכנע היה כי אם אך יהיה ברשותו פעמון זה, יאיר כוכב מזלו. ואם יצלצל בו, יקיפוהו משרתים וימלאו את כל משאלות ליבו. ניגש בביטחון אל בעל הבית וביקש את הפעמון שבידו. האיש חייך ואמר: "הנה לפניך מגש זהב שערכו אלפי רובלים, גם העציץ המשובץ ערכו רב. ומדוע תבחר בפעמון הפשוט?" אולם העני בשלו. הניד העשיר בראשו לאות תימהון ונתן לידו את הפעמון. נטל העני את צרורו הדל ופנה לחזור אל ביתו בצהלה. בעודו בשער עירו, עשתה לה כנפיים השמועה על חזרתו. מיהרה אשתו ויצאה לקדם את פניו. למראה פניו הזורחות והקורנות, מיהרה לשאול: "נו, מה עלה בחכתך?" הוא חייך ומילא את פיו מים: "הבה נאכל ארוחת ערב טובה, ואחר כך אספר". "ארוחת ערב? ההשתבשה עליך דעתך? הרי חודשים רבים שאין כל אוכל בביתנו". נחפו להתיישב ליד השולחן, על כסאו הרעוע, ולתדהמת אשתו וילדיו הוציא פעמון מתרמילו הקרוע. הניפו בארשת חשיבות וצלצל בו. המתין והמתין, ועודנו ממתין.

הנמשל: בחיים לא קיימים קיצורי דרך, רק יגיעה ועמל מניבים תוצאות ברוכות. אם לא טרח בערב שבת מה יאכל בשבת.

(מתוך מאמר)

פעמים אחדות עברו חיילים ליד ביתו של בעריל ואפילו לא הסתכלו עליו, כאילו האדמה בלעה את הבית והוא נעלם ואיננו, הם חיפשו וחיטטו בבתים סמוכים ויצאו בידיים ריקות. החיפוש ערך שעות אחדות ולאחר מכן שוב נעלמו החיילים, יהודי צאסניק נרגעו לאט לאט וחזרו לעיסוקיהם הרגילים.

כעבור שבועות מספר כאשר כולם שכחו כבר את פרשת החיילים והארגו שחיפשו, הוציא בעריל את הארגו מתחת המיטה, ובעמל רב הצליח לפותחו, לנגד עיניו המשתוממות נתגלה אוצר של ממש, אכן היתה זו קופת היחידה הצבאית שהכילה כסף רב במטבעות של זהב וכסף, מלבד דברי ערך אחרים. ה' שמע את תפילתי והביא אלי את האוצר, החליט ברל כשליבו אומר שירה, הוא לא אמר לאיש דבר בענין האוצר, רק הוציא ממנו אלפיים רובל, הכניסם לארנקו ונסע לטשערנוביל. בהיכנסו אל הרבי הניח בעריל על השולחן את הארנק, הרבי לא התפעל כלל אולם על פניו נראה חיוך של שביעות רצון, הוא שאל את בעריל מאיפה לקח את הכסף? ובעריל סיפר את כל הסיפור כפי שקרה, אז אמר לו הרבי: נתגלה לי מן השמים כי הוחלט להעמיד אותך בניסיון של עושר, זה מזמן שנגזר עליך להיות עשיר גדול, אולם העיכוב היה בכך שאתה אף פעם לא ביקשת ולא התפללת על עושר, משום כך המתינו בשמים שלפחות פעם אחת תתפלל ותבקש מה' שיומן לך אוצר, אולם כיון שזה לקח זמן רב החלטתי לעזור לך ולזרו את הענין, את השאר אתה כבר יכול להבין בעצמך.

עתה הוסיף הרבי אתן לך עצה טובה, תשתדל לעבור לגור לעיר גדולה, תיכנס לעסקים גדולים וה' יתברך יצליח את דרכך, אולם דע כי בעושר טמון ניסיון רב ועליך לזכור תמיד מי אתה ומה אתה, אחרי ככלות הכל הכסף שנפל בחלקך הוא בעצם רכוש יהודי שדוד, ומשמים עשו אותך לאפוטרופוס כדי לחלק את הכסף הזה לצדקה סע לחיים ולשלום וה' יעזור לך כדי שתצליח.

בעריל עשה כדברי הרבי הקדוש, עד מהרה התפרסם כסוחר עשיר ומצליח, היה זה בעריל רפפורט אבי ומייסד משפחת רפפורט המפורסמת, שקנה לו שם במעשה הצדקה והחסד הרבים שלו במשך הדורות.

צ'ין אדם לחברו

עזרה לזולת

מידת טוב לבו של הרה"ק רבי חיים עוזר גרודזינסקי זיע"א היתה מופלגת ביותר. פעם אחת בתום אסיפה של ראשי הישיבות עם מנהל ארגון ה"גוינט", פנה מנהל הגוינט אל הגאון וצ"ל ואמר לו עד עכשיו ישבנו ודאגנו לצורכי הכלל, עתה חשקה נפשי להטיב עם הרבי טובה אישית, יאמר לי מר מה חסר בביתו ואני אשתדל לטפל בדבר. השיב לו רבי חיים עוזר ואמר: אכן זקוק אני לטובה אישית. שמח מנהל הגוינט שהגאון ניאות להיעזר בו בענין אישי, ושאלו מיד במה יוכל לעזור? ענה לו ר' חיים עוזר, לזוג הרבנית יש עוזרת בית, וכאן בוילנא קשה לה להשיג נעליים ההולמות אותה, לפי שמידות רגליה גדולות, ובעירנו אין נעליים בגודל הדרוש לה, כיוון ששמעתי שכבודו עומד לנסוע מכאן לקובנא, ושם יש בית חרושת לנעלים יואיל נא לסור לשם כדי לקנות זוג נעליים לעוזרת ולשולחן בדואר.

על מה חזר הצדיק בתשובה

מסופר על הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זיע"א שביום אחד לעת ערב נשמעו צעקות ברחובה של בעלזא על ילד קטן שנפל לבאר. משהגיעו הצעקות על הילד שנפל לביתו של רבינו, ושעדיין לא ידעו מי הוא, נאנח הרבי מאד ואמר: אוי שמא ילדי הוא שנפל לשם? ותוך כדי דיבור התיישב בדעתו ואמר:

אוי לי מיוצרי, מדה אמרתי, מדוע נאנחתי? וכי נפש אחרת מישראל שאינה מורעי אינה מברואיו של הקב"ה? ומיד החל להתחרט על דבריו, וחזר בתשובה שלימה, ובמשך חצי שעה הסתובב בחדרו והטיח בעצמו, אוי לי על מה שאמרתי. אחד המקורבים ששמע את דבריו הוסיף ואמר: הלואי שנשוב כך בליל כל נדרי כמו שרבינו חזר בתשובה על הרגע שבו העמיד בני ביתו מעל לילדי אחרים.

רגישותו של פוסק הדור

מסופר על זוג שבאו אל הרה"ק רבי שלמה זלמן אויערבך זיע"א בשאלה: נולד להם בן זכר, והאבא מבקש לתת לו את השם מנדל ע"ש אחד מסבותיו, והאמא לא רוצה בשום אופן בטענה, שבאותו בנין נפטר ל"ע ילד בשם מנדל, ולכן חוששת לשם הזה. נענה רבי שלמה זלמן ואמר: שניכם צודקים, אבל דעתי היא שלא כדאי לתת את השם מנדל, נזעק האבא ושאל: הרי הרב אמר שאני צודק, למה לא לתת את השם של סבי? ענה הצדיק: תארו לעצמכם, בעוד כמה שנים יגדל ילדכם וירד לשחק למטה, והאמא תקרא לו לעלות הביתה, וכשתצעק "מנדל" לעלות הביתה, אז עלולה האם שאיבדה את בנה להיזכר בבנה האהוב, ויגרם לה צער וחלישות הדעת, ומסיבה זו אמרתי לא לתת. שמע האבא, הבין וקיבל.

תלולא דצדקיא

שבת קודש ד' טבת

הרה"ק רבי גרשון חנוך הענק ב"ר יעקב מראדזין (בעל התכלת - תרנ"א)

יום ראשון ה' טבת

הרה"ק רבי אהרן מטיטוב ב"ר צבי בן הבעש"ט הקדוש (תקפ"ט)

הרה"ק רבי אברהם אלחנן מפלאנטש ב"ר יהודה (ברכת אברהם - תקצ"ה)

יום שני ו' טבת

הרה"ק רבי יחזקאל שרגא משינאווא ב"ר חיים מצאנז (תרנ"ט)

יום שלישי ז' טבת

הרה"ק רבי צבי בן מוריני רבי ישראל בעש"ט זיע"א (תק"מ)

הרה"ק רבי ברוך מקאמינקא (תלמיד הבעש"ט) הרה"ק רבי מרדכי יוסף מאיזביצא ב"ר יעקב (תרי"ד)

יום חמישי ט' טבת

עזרא הסופר (ג"א - תמ"ב)

נחמיה בן חכליה

הרה"ק רבי אברהם חיים ב"ר נפתלי שור (תורת חיים - שצ"ב)

יום שישי י' טבת

זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא (ג"א תמ"ח) מלאכי הנביא

הרה"ק רבי נתן ב"ר נפתלי הירץ מברסלב (תרי"ה)

הרה"ק רבי מאיר שלום מקאלישין ב"ר יהושע אשר מפאריסוב (תרס"ג)

הרה"ק רבי אברהם אבא ב"ר יוסף מפייטסבורג (תש"ג)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רביטביץ שליט"א
מח"ס "גם אני אודך" רמזים יוסף חרשים על המצוות.

תיכף לנטילה ברכה (א)

א) יש להניח כמה כלים עם מים אחרונים, כדי שיטלו כולם יחד, ולא יהא הפסק בין הנטילה לברכת המזון. (ביאור הלכה סימן קפ"א סעיף ו', בד"ה מן הקטן)

ב) יזהר שלא להפסיק בין נטילת מים אחרונים לברכת המזון, אפילו בדברי תורה. (משנה ברורה סימן קפ"א, ס"ק כ"ד)

ג) שיחה בעלמא, ב' וג' תיבות, אין איסור לומר בין הנטילה לברכה. (שלחן ערוך הרב, שם, סעיף ו')

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת רכב
מכל החברות 052-7655-222

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-714471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז